28/06/2020

Κυριακή Γ’ Ματθαίου

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή Γ’ Ματθαίου, Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Μτθ. στ’ 22-33

Πρωτότυπο Κείμενο

«Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει·

λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν».

Νεοελληνική Απόδοση

Είπε ο Κύριος, «Το λυχνάρι του σώματος είναι τα μάτια. Αν λοιπόν τα μάτια σου είναι γερά, όλο το σώμα σου θα είναι στο φως. Αν όμως τα μάτια σου είναι χαλασμένα, όλο το σώμα σου θα είναι στο σκοτάδι. Κι αν το φως που έχεις, μεταβληθεί σε σκοτάδι, σκέψου πόσο θα ‘ναι το σκοτάδι!» «Κανείς δεν μπορεί να είναι δούλος σε δύο κυρίους· γιατί ή θα μισήσει τον ένα και θα αγαπήσει τον άλλο, ή θα στηριχτεί στον ένα και θα περιφρονήσει τον άλλο. Δεν μπορείτε να είστε δούλοι και στο Θεό και στο χρήμα». «Γι’ αυτό, λοιπόν, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Η ζωή δεν είναι σπουδαιότερη από την τροφή; Και το σώμα δεν είναι σπουδαιότερο από το ντύσιμο; Κοιτάξτε τα πουλιά που δε σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συνάζουν αγαθά σε αποθήκες, κι όμως ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει· εσείς δεν αξίζετε πολύ περισσότερο απ’ αυτά; Κι έπειτα, ποιος από σας μπορεί με το άγχος του να προσθέσει έναν πήχυ στο ανάστημά του; Και γιατί τόσο άγχος για το ντύσιμό σας; Ας σας διδάξουν τα αγριόκρινα πως μεγαλώνουν: δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν· κι όμως σας βεβαιώνω πως ούτε ο Σολομών σ’ όλη του τη μεγαλοπρέπεια δεν ντυνόταν όπως ένα από αυτά. Αν όμως ο Θεός ντύνει έτσι το αγριόχορτο, που σήμερα υπάρχει κι αύριο θα το ρίξουν στη φωτιά, δε θα φροντίσει πολύ περισσότερο για σας, ολιγόπιστοι; Μην έχετε, λοιπόν, άγχος και μην αρχίσετε να λέτε: «τι θα φάμε;» ή: «τι θα πιούμε;» ή: «τι θα ντυθούμε;» γιατί για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό· ο ουράνιος όμως Πατέρας σας ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ’ όλα αυτά. Γι’ αυτό πρώτα απ’ όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν.

Σχολιασμός

Το σημερινό ανάγνωσμα της τρίτης κατά σειρά Κυριακής της περιόδου των Κυριακών που ξεκινά από την εορτή των Αγίων Πάντων μέχρι και τα μέσα Σεπτεμβρίου, κατά την οποία διαβάζονται ευαγγελικές περικοπές από τον ευαγγελιστή Ματθαίο, αποτελεί ένα απόσπασμα από την επί του όρους ομιλία του Κυρίου, η οποία από μόνη της είναι ένα εγχειρίδιο χριστιανικής ηθικής, αφού στα

θέματα τα οποία διαπραγματεύεται, δίνει τις πνευματικές συντεταγμένες στη ζωή του ανθρώπου και τους σωστούς δρόμους που οδηγούν στην ένωσή του με το Θεό.

Όταν το μάτι του ανθρώπου λέει είναι φωτεινό, τότε και όλο το σώμα θα καταστεί φωτεινό. Ενώ αντίθετα, η πονηριά που μπορεί να έχει το μάτι που προσκολλάται στα αμαρτωλά πράγματα, θα επιφέρει το πνευματικό σκότος σε όλο το είναι του ανθρώπου. Εάν επομένως, ο νους μας σκοτισθεί από την προσκόλληση στην ύλη, σε πόσο σκοτάδι θα βυθισθεί ή ψυχή μας;

Οι πολλές μέριμνες και οι ανήσυχες φροντίδες τυραννούν τον άνθρωπο, ο οποίος αγωνιά συνεχώς και δείχνουν την ολιγοπιστία μας και έλλειψη εμπιστοσύνης στη στοργική αγάπη του Θεού. Η επιβίωση και η ευτυχία στη ζωή δεν μπορούν να έρθουν μέσα από το άγχος, τη μέριμνα, τον φόβο, αλλά μέσα από την εμπιστοσύνη στο Θεό και το θέλημά Του. Η εμπιστοσύνη στο Θεό δε σημαίνει αδιαφορία μας για τα βιοτικά. Το «μη μεριμνάτε» του Χριστού δε σημαίνει «μη εργάζεσθε». Ο Κύριος δε συνηγορεί σε μια παθητικότητα απέναντι στη ζωή ούτε περιφρονεί τη σοβαρή και επίπονη εργασία για συντήρηση αλλά και για μελλοντική ασφάλεια.

Η θεία Πρόνοια και η αγάπη του Πατέρα δεν θα υστερήσει τίποτε από τον άνθρωπο, που βρίσκεται σε κοινωνία μαζί Του κι αφήνει με πίστη τη ζωή στα χέρια Του. Εκείνος γνωρίζει καλύτερα τις ανάγκες μας και θα χαρίσει τα απαραίτητα αγαθά. Θα μας χαρίσει και την ουράνια Βασιλεία Του.